

Man ville inte släppa till hästarna på skjutshällen och den fattiga prästfrun hade litet med penningar. Hon fick lida alla förödmjukelser för att kunna komma fram. Hvem ville hjälpa en förrädares hustru? Hvarje timme var dyrbar. Skulle hon hinna fram i tid?

På tionde dagen, då domen skulle gå i verkställighet, stod hon vid Rödöns färjsund. Mycket folk var samladt på andra stranden, dit ock färjekarlen rott öfver för att tillfredsställa sin nyfikenhet. Hon ropade efter honom, svängde papperet i luften och skrek: "Här är nåd, håll inne! Här är kungens ord, håll inne!"

Ingen aktade på den olyckliga kvinnans rop, ingen vände sig åt det hållet, upptagna som alla voro af förberedelserna till det blodiga skådespelet.

Men hon, den förtviflade prästfrun, såg en rörelse i hopen och hur bilan svängdes, och Olof Claudi Ram hade med sitt hufvud fått plikta för sitt landsförrädiska brott.

Så har denna sorgliga historia gått från släkte till släkte.

Vi kanske icke skulle i denna bok hafva upptagit den, ty Ram var ju icke Högsjöbo, då brottet och straffet verkställdes, han var ju endast född i Ramvik, men som en kulturbild må den kunna försvara sin plats.

Per Daniels Pelle i Huse.

Ehuru berättelsen om Per Daniels Pelle tillhör en långt senare tid och därför kanske icke borde skildras här, så må den likväl anföras efter "En biltog man", ty det var ju den stackars Pelle också.

Det är ingen vacker eller uppbygglig historia, som härmed gifves läsaren, men som den en och annan gång skildras af de gamle för alltid med spänd uppmärksamhet lyssnande åhörare och på sin tid utgjorde ett skräckfullt minne i socknen, så skulle den dock saknas i "Boken om Högsjö", om jag icke återgifvit den efter hörsägner.